

Také se může prokázati, že někdo byl věcmi minerálními otráven, i když tělo již silně shnilo; zlomeniny pak kosti mohou se každého času poznati.

§. 37.

Mělaliby se vyšetřovati mrtvola již pohřbená a velice shnilá, budiž, aby to údům komise nebylo příliš obtížné, hrob několik hodin dříve otevřen, než se mrtvola z něho vezme, pak buď rakev z něho vyzdvižena, sejmcouc z ní víko nějaký čas na čerstvé povětří postavena, a jestližeby se tím vyšetřování nepřerušilo, plynům v životě a v prsou nashromážděným, propichnutím dutin těchto průchod zjednan. Jakmile plyny ty z větší části vypáchnou, budiž mrtvola rozpuštěným vápnem chlorovým polita, místo, na které má mrtvola přijíti, též vodou chlorovou navlaženo a tato pak z rakve na ně přenešena, oděv s ní způsobem nejkratším sňat a potom ohledání a vyšetřování předsevzato, polívajíc při tom mrtvolu opět a opět vodou chlorovou.

§. 38.

Obdukcce mrtvoly dělí se na ohledání zevnitř a na vyšetřování uvnitř. Co se týče ohledání zevnitř, mají se nejprv znamení obecná popsati a pak jedna každá část těla, totiž hlava, krk, hrud, život, okončiny hořejší a dolejší a konečně hřbet ohledati, připomenouc vše, co se na té neb oné části pozoru hodného shledalo. Vztahují se úraz neb poranění toliko na některou část těla, má se při popisování části té vyšetřiti, vztahují se ale na více částí, vyšetřiti se má, hned když se píše nález obecný. Zvláště bedlivě mají se ohledati ta místa na těle lidském, na kterých se nejsnáze mohou způsobiti rány, ježto se snadno přehlednou a těžko přicházejí na jevo, aneb na kterýchž jinak znamení násilí vně učiněného mohou ukryta zůstati, jakož jsou důlky oční, dutiny nosové, dutina ústní a hltán, zvukovod zevnitřní, místo okolo šíje, důlky pod paží, řit, u ženských, ježto mají visutá prsa, ona místa, kteráž se jimi přikrývají, zvláště na levém boku, též zevnitřní údy rodící, a u dětí kromě toho fontanely čili plešky a veškeré části okolo hřbetnice. Při ohledání soudním může se však jen tehda přestati na spatření zevnitřním, když mrtvola jest již velmi shnilá a není se nadíti, žeby vyšetřováním vnitřním něco důležitého na jevo se vyneslo, a když při takových mrtvolách není podezření že by zemřelý byl věcmi minerálními otráven, nebo když není nějaká košť porušena.

§. 39.

Při vyšetřování vnitřním otevřeny budtež hlava, hrdlo, hrud a dutina břišní a to i tehda, kdyžby se příčina smrti již v té neb oné těchto částí těla byla nalezla. Vůbec jest se při sekci držeti pořádku anatomického, tak aby se od hlavy začalo a v tom pořádku postupovalo, jako při ohledání zevnitřním.